

Jr kapitola 30.

[1] Slovo, které se stalo k Jeremjáši od Hospodina: [2] "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Napiš si do knihy všechna slova, která jsem k tobě mluvil. [3] Neboť hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, že změníím úděl svého lidu, Izraele i Judy, praví Hospodin, a přivedu je zpět do země, kterou jsem dal jejich otcům. A obsadí ji." [4] Toto jsou slova, která promluvil Hospodin o Izraeli a Judovi. [5] Toto praví Hospodin: "Slyšeli jsme děsuplný hlas. Strach a nikde pokoj. [6] Jen se ptejte, podívejte se, zda rodí muž. Proč jsem viděl každého muže s rukama na bedrách jako rodičku, a všechny tváře byly sinalé. [7] Běda, bude to veliký den, bez obdoby, čas soužení pro Jákoba, ale bude z něho zachráněn." [8] "V onen den, je výrok Hospodina zástupů, zlomím jeho jho na tvé šíji a zpřetrhám tvá pouta. Nebudou už sloužit cizáků, [9] budou sloužit Hospodinu, svému Bohu, a Davidovi, svému králi, kterého jim vzbudím." [10] "Ty, Jákobe, můj služebník, neboj se, je výrok Hospodinův, neděs se, Izraeli. Hle, já tě zachráním, i když jsi daleko, i tvé potomky, ze země zajetí. Jákob se vrátí a bude žít v míru, bezstarostně, a nikdo jej nevyděl. [11] Já budu s tebou, je výrok Hospodinův, a zachráním tě. Učiním konec všem pronárodům, mezi než jsem tě rozprášil, ale s tebou neskončím docela. Potrestám tě ovšem podle práva, bez trestu tě neponechám." [12] Toto praví Hospodin: "Nevyléčitelné je tvé poranění, bolestná je tvá rána. [13] Nikdo nevede tvou při, tvá otevřená rána se nehojí, nezaceluje. [14] Všichni tvoji milenci na tebe zapomněli, nevyhledávají tě. Ranou nepřítel jsem tě ranil, nelítostným pokáráním pro množství tvých nepravostí, pro tvé nesčíslné hříchy. [15] Proč křičíš pro svou těžkou ránu, že je tvá bolest nevléčitelná? Způsobil jsem ti to pro množství tvých nepravostí, pro tvé nesčíslné hříchy. [16] Avšak všichni, kdo tě požirají, budou pozřeni, všichni tvoji protivníci do jednoho půjdou do zajetí. Kdo tě plení, budou popleněni, všechny, kdo tě loupi, vydám k oloupení. [17] Zahojím a vyléčím tvé rány, je výrok Hospodinův. Nazývali tě zapuzenou: říkali o tobě: 'To je ten Sijón, nikdo jej nevyhledává.'" [18] Toto praví Hospodin: "Hle, změním úděl Jákobových stanů, slituji se nad jeho přibytky. Město bude vystavěno na svých sutinách a palác bude obýván podle svého řádu. [19] Zazní jejich děkonná píseň a hlasitý smích. Rozmnožím je, nebude jich ubývat, oslavím je, nebude jich málo. [20] Jeho synův bude jako kdysi, jeho pospolitost přede mnou obstojí. Všechny jeho utlačovatele ztrestám. [21] Jeho vznešený vůdce bude pocházet z něho, jeho vládce vzejde z jeho středu. Dovolím mu přiblížit se a on bude ke mně přistupovat. Kdo by se sám mohl odvážit ke mně přistupovat? je výrok Hospodinův. [22] Budete mým lidem a já vám budu Bohem." [23] Hle, víchr Hospodinův! Vzplálo rozhořčení. Víchr je tu hostem, stáčí se na hlavu svévolníků. [24] Hospodinův planoucí hněv se neodvrátí, dokud nevykoná a nesplní záměry jeho srdce. V posledních dnech to pochopíte.